

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
IV kadencja
Prezes Rady Ministrów
DPS-140-15(3)/04

Warszawa, 4 listopada 2004 r.

Pan
Józef Oleksy
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Przedkładam **stanowisko Rządu** wobec poselskiego projektu ustawy

- **o zmianie ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (druk nr 3234).**

Jednocześnie informuję, że Rada Ministrów upoważniła Ministra Gospodarki i Pracy do reprezentowania Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych.

Z wyrazami szacunku

Wiceprezes Rady Ministrów
(-) Izabela Jaruga-Nowacka

STANOWISKO RZĄDU

do poselskiego projektu ustawy o zmianie ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (druk 3234)

Celem poselskiego projektu ustawy nowelizującej ustawę z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101) jest ograniczenie prawa do dotychczasowego wynagrodzenia przez osoby zajmujące kierownicze stanowiska w przypadku odwołania tych osób z zajmowanych stanowisk albo zaprzestania wykonywania przez nie funkcji wskutek upływu kadencji.

W projekcie ustawy proponuje się uzależnienie wysokości wynagrodzenia od długości okresu sprawowania funkcji. Prawo do dotychczasowego wynagrodzenia przez okres trzech miesięcy przysługiwałoby osobom, które pełniły funkcję dłużej niż dwanaście miesięcy.

Rozważając propozycje ograniczenia wynagrodzenia osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, nie można jednak pominąć, w ocenie Rządu, statusu prawnego tych osób. Niejasny status prawny osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe był przedmiotem rozważań Sądu Najwyższego w kontekście art. 45 ustawy o pracownikach urzędów państwowych. Przepis ten stanowi, że przepisów ustawy dotyczących nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy nie stosuje się do osób powoływanych do pełnienia funkcji oraz na inne stanowiska kierownicze w administracji państwowej.

W uzasadnieniu do uchwały z dnia 20 kwietnia 1994 r. sygn. Akt I PZP 19/94 (OSNP 1994/5/80), Sąd przyjął, że skoro do osób powoływanych do pełnienia funkcji organów administracji państwowej w zakresie nawiązywania i rozwiązywania stosunku pracy, nie mają zastosowania przepisy ustawy o pracownikach urzędów państwowych, to stosuje się w tym zakresie przepisy Kodeksu pracy dotyczące pracowników zatrudnionych na podstawie powołania, z wyjątkiem przepisów o wynagradzaniu. Sąd stwierdził, że data odwołania z funkcji organu administracji państwowej nie stanowi daty rozwiązania stosunku pracy. W tym zakresie zdaniem Sądu, mają zastosowanie przepisy art. 70 § 2 Kodeksu pracy, zgodnie z którym odwołanie jest równoznaczne z wypowiedzeniem umowy o pracę. W konsekwencji takiego rozstrzygnięcia należy stwierdzić, że okres 3 miesięcy przez które przysługuje wynagrodzenie osobie odwołanej z kierowniczego stanowiska państwowego traktuje się jako okres wypowiedzenia stosunku pracy.

Oznacza to, że okres ten uważa się za okres trwającego zatrudnienia i podlega on wliczeniu zarówno do okresu pracy, od którego zależą uprawnienia pracownicze, jak i do okresu, od którego zależy prawo do świadczeń emerytalno – rentowych.

Od wynagrodzenia wypłacanego na podstawie art. 5 ust. 1 jest odprowadzana składka na ubezpieczenie społeczne, wobec czego wynagrodzenie to podlega uwzględnieniu w podstawie wymiaru emerytur i rent, co potwierdza ustalone od lat orzecznictwo Zakładu Ubezpieczeń Społecznych. W przypadku osób, które zaprzestały wykonywać swoje funkcje wskutek upływu kadencji mają zastosowanie takie same zasady jak w przypadku zaprzestania wykonywania funkcji na kierowniczym stanowisku państwowym na skutek odwołania. W związku z tym okres, przez który przysługuje – na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe – wynagrodzenie osobie, która zaprzestała wykonywanie funkcji, traktuje się jak okres wypowiedzenia stosunku pracy.

W ocenie Rządu należałoby utrzymać dotychczasową zasadę, wynikającą z art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 31 lipca 1981 r. o wynagrodzeniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe (Dz. U. Nr 20, poz. 101 z późn. zm.), polegającą na zachowywaniu przez osoby odwołane z kierowniczych stanowisk państwowych oraz osób, które zaprzestały wykonywania funkcji wskutek upływu kadencji, prawa do dotychczasowego wynagrodzenia przysługującego przez okres 3 miesięcy.

W celu dążenia do jak największej przejrzystości przepisów prawa oraz wyeliminowania istotnych wątpliwości dotyczących statusu prawnego osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe, do ustawy o wynagradzaniu osób zajmujących kierownicze stanowiska państwowe należałoby, zdaniem Rządu, wprowadzić przepis określający jednoznacznie status prawny tych osób lub odsyłający do Kodeksu pracy bądź, tak jak ma to miejsce w ustawie o wykonywaniu mandatu posła i senatora, iż okres pobierania uposażenia traktowany jest jak okres zatrudnienia a uposażenie jak wynagrodzenie ze stosunku pracy.

Niezależnie od powyższego poselski projekt ustawy wymaga dopracowania pod względem legislacyjnym. Należy m.in. zmienić art. 2 projektu, dotyczący wejścia w życie projektowanej regulacji. Zgodnie z art. 4 ust. 2 ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. Nr 62, poz. 718, z późn. zm.) w uzasadnionych przypadkach akty normatywne, z wyjątkiem przepisów porządkowych, mogą wchodzić w życie w terminie krótszym niż 14 dni. Jedynie w przypadku gdy ważny interes państwa wymaga natychmiastowego wejścia w życie i zasady demokratycznego państwa prawnego nie stoją temu na przeszkodzie, dniem wejścia w życie może być dzień ogłoszenia tego aktu w dzienniku urzędowym.

Ponadto, w związku z propozycją uzależnienia wysokości wynagrodzenia osób odwołanych lub które zaprzestały sprawowania funkcji wskutek upływu kadencji od długości okresu sprawowania funkcji, w projektowanej ustawie należałoby zawrzeć regulacje o charakterze przejściowym, przewidującą iż

osoby, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy otrzymywały wynagrodzenie, o którym mowa w art. 5 zgodnie z dotychczasowymi zasadami zachowują do niego prawo na zasadach określonych w dotychczasowych przepisach. Brak takiego jednoznacznego uregulowania spowoduje, iż sytuacja prawna tych osób, które w dniu wejścia w życie projektowanej ustawy otrzymywały już wynagrodzenie zgodnie z dotychczasowymi zasadami, pozostaje niejasna.